

နတ်သမီး

လွတ်လပ်စွာ မြတ်နိုးခွင့်

အခန်း (၁)

ဘရပ်(ရှ်) ကြီးကြီးမားမား နူးနူးညံ့ညံ့လေးက

ကျွန်မပါးပြင်တစ်လျှောက် လူးချည်ဆန်ချည် ရွှေလျားနေ၏။ ဒါက
ကျွန်မရဲ့ပါးမို့လေးကို တောက်ပလင်းလက်သွားစေအောင် ဖန်တီးဆင်ယင်
ခြယ်သနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုင်မသိမ်းဝတ်စုံ အနီရောင်၊ အနီရောင်မှ တကယ့်ကို အနီရဲ့ရဲ့။
စိုလက်တောက်ပနေသော အနီရောင်။အပေါ်က ရွှေအိုရောင်ကျောက်စီးလေးများ
ကျဲပက်ထားသောအနီ။ ထိုအနီနှင့် ထပ်တူ ထပ်မျှ ရွှန်းစိုကြွရွှနေစေသည့်
အနီရောင်တောက်တောက် နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေး။

ကမ္ဘာပေါ်က ရှိသမျှသော သတို့သမီးတို့၏ အပြုံးများထဲတွင်ဒီကနေ့
ဒီအချိန် ဒီဟိုတယ် ခန်းမမှာ မိန်းမတစ်ယောက်၏ အလှပဆုံးအချိန်အတွက်
ပြင်ဆင်ခြယ်သခံနေရသော ကျွန်မ၏ အပြုံးက အတောက်ပအလင်းလက်ဆုံး
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီမင်္ဂလာပွဲဟာ ကျွန်မအဖြစ်ချင်ဆုံး
အောင်မြင်မှုတစ်ခုဖြစ်နေ ခဲ့လို့ပင်။
တစ်ခုပဲအဲ့ဒီအောင်မြင်မှုနောက်မှာပျော်ရွှင်ခြင်းတွေကပ်ပါလာစေချင်မိသည်။
အဲ့ဒီအတွက် လည်း ကျွန်မအမြဲတမ်း ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ရတာ ။

ခုချိန်မှာ ကျွန်မအတောင့်တရဆုံးတစ်ခုက ကျွန်မဘဝတစ်လျှောက်လုံး
အသက်တမျှ ချစ်ရသူနှင့် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သာယာမှုကိုအတူတကွ
ရရှိပိုင်ဆိုင်လိုခြင်းပင် ဖြစ်၏ ။

ဒါဟာ ဘဝနှစ်ခုပေါင်းစပ်ခြင်း၊

တစ်ခုတည်းဖြစ်သွားသောဘဝကိုတစ်ယောက်တစ်ဝက် ခွဲဝေတာဝန်ယူရခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဒီလိုဆို ကျွန်မလိုပဲ သူကရော ပျော်ရွှင်အောင်၊စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ဆောင် ပေးပါ့မလား။ကျွန်မသည် မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားအပ်သော မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ် ဆက်ဆံခံ ရပါ့မလား။

အို ကျွန်မရဲ့ချစ်လှစွာသော သတို့သားဆီကပေါ့။ ဘယ်သူ့ဆီကများ ထပ်ဖြစ်နိုင် သေးလို့လဲ။

“သတို့သမီးရေ စိတ်ကူးတွေယဉ်ပြီး ပြုံးနေတာလား၊
နောက်တစ်နာရီလောက်ဆို အဲ့ဒီ စိတ်ကူးတွေ တကယ်ဖြစ်လာတော့မှာပဲဟာ”

အလှပြင်ပေးနေသည့် မာမီက မျက်လုံးမှိတ်ပြီးနေမိသော ကျွန်မကို စကားဆို၏။ ကျွန်မအတွေးတွေ အဝေးတစ်နေရာဆီ လွင့်စင်ထွက်ပြေးကုန်ပြီး မျက်လုံးကို သာသာလေး ဖွင့်လိုက်သည်။အဲ့ဒီလိုသာသာလေးမဖွင့်လို့မရ။ ထူထူစိပ်စိပ်မျက်တောင်တုတွေကိုကျွန်မရဲ့မျက်ခွံလေးတွေက မနိုင်မနင်း ထမ်းပိုးထားရသည်လေ။

“စိတ်ကူးတွေယဉ်ရတာ ပေါ့ရှင်၊ ဒီအချိန်အတွက်ကို ဘယ်လောက်တောင် မျှော်လင့်ခဲ့ ရတာ လဲ ၊ မာမီကတော့ ဒါမျိုးတွေ ဘယ်သိမလဲ ဟွန့်”

“အမလေး ဒါမျိုးတွေ စိတ်မဝင်စားလို့
တစ်ကိုယ်တည်းအပျိုကြီးလုပ်နေတာပေါ့လို့”

ကျွန်မသည် မိန်းမစိတ်ပေါက်နေသောယောက်ျားတွေရဲ့ စကားပြောပုံ ခပ်နဲ့နဲ့လေ ယူလေသိမ်းကိုကြားမိတိုင်း စိတ်မထိန်းနိုင်စွာ ရယ်ချင်မိတတ်သူပီပီ ခုလည်း ထိန်းထားသည့် ကြားက မျက်နှာက ပြုံးစိစိဖြစ်သွားရ၏ ။

“ဘာတုံး သတို့သမီးက တို့ပြောတာကို မယုံလို့လား၊ မျက်နှာက ပြုံးစိစိနဲ့ ဟင်း”

သူက စိတ်ကောက်သွားဟန် လုပ်နေလေပြန်တော့
ကျွန်မမထိန်းသိမ်းနိုင်တော့စွာပင် ရယ်လိုက်မိ၏။

“ကဲပါ ကျွန်မကို စိတ်ကောက်မနေနဲ့တော့နော်၊
တော်ကြာစိတ်ကောက်ပြီး ပြင်ပေးလို့ ကျွန်မမလှတော့ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အမလေး စိတ်ချ ဒါမျိုးကတော့ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး၊
မိတ်ကပ်လောကမှာ နာမည်တစ်လုံးနဲ့နေလာတာ၊ ဘယ်လို
ဘယ်အနေအထားမှာပြင်ပြင် ဒီလက်က ဒီလက်ပဲ၊ လျော့မသွားစေရဘူး၊
အထူးသဖြင့် သတို့သမီးလေးတွေကိုဆို အားလုံးထက် လှစေချင်တာ တို့ဆန္ဒပဲ”

ဆံပင်ကိုနောက်ဘက်သို့ အပြောင်သိမ်းပြီး
တစ်ပတ်လျှိုဆံထုံးပုံလေးထုံးကာ ညာဘက်ဆီ ကနေ ရှေ့ရင်ဘက်မှ ခါးဆီထိ
ရှည်ကျနေသော ဆံတုတစ်ခုထည့်သည်။ အဲ့ဒီ ဆံတုရဲ့ အထက်ဆီမှာမှ
ကြက်သွေးရောင်ရွန်းစိုနေသည့် အပွင့်ကားကား ပန်းပွင့်တစ်ပွင့် ပန်ဆင်ပေး၏။
ဆံပင်ပြင်ဆင်မှုက သိပ်မကြာလိုက်ဘဲ ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီ။

စိန်တစ်လုံးတည်း နားကပ်တစ်ရံ၊ လည်ပင်းမှာ စိန်လည်ကပ်တစ်ခု၊
ဦးခေါင်းပိုင်း အပြင်အဆင်ကို ထိုမျှသာ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း ပြင်ဆင်စေဖို့ ကျွန်မကိုယ်တိုင်
အကြံဉာဏ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်မရဲ့ချစ်လှစွာသော
သတို့သားကရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေ မနှစ်သက်တတ်ဘဲ တည်ငြိမ်သော အလှကိုသာ
ခံစားတတ်သူဖြစ်သည်။

“ကဲအချိန်လည်းကပ်နေပြီ၊ ထိုင်မသိမ်း လဲဝတ်ရအောင်”

အင်္ကျီလဲဝတ်ရန် မှန်တင်ခုံပေါ်မှအထ အခန်းထဲသို့ မာန်ရောက်လာပြီး

“ခုထိ မလဲရသေးဘူးလား၊ ဒီမှာသတို့သားတောင် အားလုံးပြီးနေပြီ”

“ခုပဲ လဲတော့မလို့ပါ မာန်ရယ်”

“တကတည်း သူ့ကိုကျ မျက်နှာကို နည်းနည်းပါးပါး မီးထိုးမှန်ထိုးနဲ့ ပုံထွက်ကောင်းအောင် လိမ်းပြီးပေးပါ့မယ်ဆိုတာကို ဇွတ်ငြင်းနေပြီး စောစောပြီးနေမှာပေါ့၊ သတို့သမီးဆိုတာမျိုးက တစ်သက်မှာတစ်မင်္ဂလာပဲရှိတာ၊ အလှဆုံးဖြစ်အောင် ပြင်ရဆင်ရတာ မျိုး၊ သွား သတို့သား အပြင်ပြန်ထွက်တော့၊ ဒီမှာ ထိုင်မသိမ်းလဲတော့မယ်”

“မာမိကျတော့ အခန်းထဲမှာ ဆက်နေမှာမို့လား”

“ဟယ် ထိုင်မသိမ်းဆိုတာ ခုခေတ်ဂါဝန်တွေလို စွတ်ချလိုက်ရုံနဲ့ ပြီးတာမျိုးမှ မဟုတ်တာ အေ၊ ကူရလုပ်ရဦးမှာပေါ့”

“တခြားမိန်းကလေးတွေ မရှိတော့ဘူးလားဗျာ၊ ခုဟာက မာမိကိုယ်တိုင်လဲပေးမှ ဖြစ်မှာတဲ့လား”

မာန့်မျက်နှာက အပျက်ပျက်၊ ကျွန်မပင် မာန့်ကိုကြည့်ပြီးရယ်ချင်လာမိ၏ ။

“ဪ ကလေးတွေ အဝတ်လဲပေးသလိုမျိုး တစ်ခုချင်းစီမာမိက လဲပေးမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ဘာသာလုပ်ပြီးမှ လိုတာပိုတာလေးပြင်ပေးမှာပါ၊ တကတည်း ဒီသတို့သားနှယ် ကဲရန်ကော”

မာမိ မျက်စောင်းထိုးကာ ထိုးကာနှင့် မာန့်ကို ပြစ်တင်လိုက်မှ မာန့်ခမျာ တောင်ရှည် လေးမ၊ ပြီး လှည့်ကြည့်လှည့်ကြည့်နှင့် ထွက်သွားတော့၏ ။

“တကယ် အကဲပိုတဲ့ သတို့သားပဲ ကြုံ ကြုံဖူးပါတော်”

မာမိက မဲ့ကာရွဲ့ကာနှင့် ရေရွတ်ပြန်သည်။ ကျွန်မကတော့ မာန့်အကြောင်းကိုသိပြီးသူမို့ ဘာမှပြန်ပြောမနေတော့ပဲ ပြုံးရုံသာ ပြုံးနေလိုက်မိ၏ ။

အခန်း (၂)

မာန်နဲ့ကျွန်မ စတွေ့ကြပုံက သိပ်တော့ မဆန်းကြယ်ပါ။

ကျွန်မသူငယ်ချင်း တစ်ယောက်၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုဖြင့် သိကျွမ်းခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။
စတွေ့သည့်နေ့တည်းက ကျွန်မကို စူးစိုက်ကြည့် နေခဲ့သော မာန့်မျက်ဝန်းတွေကို
ကျွန်မ သတိထားမိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်မအသက်က နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်။

ဆယ်ကျော်သက်မိန်းကလေးတစ်ယောက်လိုမျိုး

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အကြည့်စူးစူးတွေမှာ ရင်ခုန်ရခြင်းမျိုး မဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်
မာန့်အကြည့် တွေကိုတော့ မှတ်မှတ်ထင်ထင် ရှိခဲ့သည်။

အဲ့ဒီအကြည့်တွေက ရိုင်းပျသော တပ်မက်မှုအကြည့်တွေ

မဟုတ်မှန်းလည်း ကျွန်မသိသည်။ အဲ့ဒါကြောင့်လဲ ထိုအကြည့်တစ်ခုတည်းနဲ့တင်
မာန့်ကို သတိထားခဲ့မိရသည်။ ဒါဟာ အချစ်တစ်ခုရဲ့အစပျိုးခြင်းမှန်း ကျွန်မ
မသိခဲ့တာတော့အမှန်။ အဲ့ဒီအချစ်ဆိုတာကြီးကို ကျွန်မ တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ်
မာန်နှင့်မှ စတင်းသိကျွမ်းခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏ ။

မာန်တို့အလုပ်နှင့်ကျွန်မတို့ကုမ္ပဏီက မနီးမဝေး။

ပြန်ရသည့်လမ်းကြောင်းကလည်း အတူတူမို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

မိတ်ဆက်ပေးခံရပြီးနောက်မှာ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့ဆုံ

မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ရပြီးနောက်မှာ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်၏ အိမ်ပြန်ချိန်တွေသည်

အတူတကွ စကားတပြောပြော ဖြစ်လာခဲ့၏ ။

ကျွန်မ ငယ်ငယ်တုန်းက ခြံချင်းကပ်ကြီးပြင်းခဲ့ဖူးသည့်

သူငယ်ချင်လည်းဖြစ်၊ မာန်နဲ့ တက္ကသိုလ်မှာ ကျောင်းနေဘက်သူငယ်ချင်း
လည်းဖြစ်ခဲ့ပြီး ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့ဆုံ မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည့်
ကျော်ကျော်တို့မိသားစုလိုက် နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ ပြောင်းသွားပြီးနောက်မှာ တော့
ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်သည် တခြားသော သူငယ်ချင်းတွေထက်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပိုတွယ်တာလာမိ၏။ ပိုရင်းနှီး ပိုပွင့်လင်း လာခဲ့၏။

“အချစ်ဆိုတာ ငါတော့ သိပ်လက်မခံချင်သေးဘူး ၊
ရည်းစားတွေအများကြီးထားဖူးပေမယ့် ငါ့ကိုသူတို့နားက ထွက်မသွားအောင်
ဘယ်မိန်းမမှ ဆွဲမထားနိုင်သေးဘူး။”

မာန်က ကောင်မလေးတွေတော်တော်များများနှင့်တွဲခဲ့ဖူးပေမယ့်
အချစ်ဆိုတာကို သူမသိ သေးပါလို့ ဖွင့်ဟ၏။ ကျွန်မသည်လည်း
ဘယ်ယောက်ျားလေးနဲ့မှ မတွဲဖူးသည့်အတွက် အချစ်ဆို တာကို မသိသေးကြောင်း
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရင်ဖွင့်ခဲ့ကြဖူး၏။

မာန်မှာပြတ်စဲသွားသော ရည်းစားဟောင်းပေါင်းများစွာနှင့်
အတူလက်ရှိတွဲနေသော ကောင်မလေး တစ်ယောက်ပါ
ရှိနေကြောင်းသိခွင့်ရခဲ့သည့်နေ့ကတော့ ကျွန်မဘာကိုမှန်းမသိ
စိတ်ပျက်လက်ပျက်ခံစားခဲ့ရဖူးသည်။

တစ်ခုခုကို လက်လွှတ်လိုက်ရသော ခံစားချက်မျိုး၊
လိုချင်နေသည့်ပစ္စည်းလေးကို တခြားသူ တစ်ယောက်လက်ထဲမှာ
ပိုင်စိုးပိုင်နင်းဆုပ်ကိုင်ထားတာ တွေ့လိုက်ရသောခံစားချက်မျိုး။

အဲ့ဒီခံစားချက်မျိုးကို ထိုအချိန်တုန်းကတော့
ဘာမှန်းရေရေရာရာမပြောပြနိုင်ခဲ့ပေမယ့် ဒါဟာ
အချစ်နဲ့ပတ်သက်ဆက်နွှယ်နေမှန်းနောက်ပိုင်းမှာ သူ့အလိုလို သိခွင့်ရလာခဲ့သည်။
ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲ့အချစ်တွေက သိပ်နောက်ကျနေခဲ့မှန်းလည်း ကျွန်မကိုယ်တိုင်

သိနေခဲ့ပြီးသားပဲလေ။

ကျွန်မအချစ်တွေကို မာန် မသိအောင် မနိုင်မနင်း ဖုံးဖိနေရပေမယ့် မာန့်ဆီက လိုတာထက်ပို နေသော ဂရုစိုက်မှုလေးတွေကို ရလာချိန်မှာတော့ ကျွန်မ လောဘတက်လာမိပြန်၏ ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် မဟုတ်လား။ ဘယ်နိုင်ငံက မိန်းကလေးတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ရည်းစားစကားစပြောကြသည့်စနစ်ကို ကျင့်သုံးနေပါစေ ကျွန်မကတော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ၏ ချိုးနှိမ်မြှီသိပ်မှုကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့ မိသည်။

“မြူ နင်ရော ရည်းစားလေးဘာလေး မထားချင်ဘူးလား”

“ပေါက်ပေါက်ရှာရှာဟယ် နင့်လိုမျိုး တွေ့တဲ့သူ ကြိုက်ရမှာမျိုးလား”

ကျွန်မက မာန့်ကိုနှိပ်ကွပ်လိုက်သော စကားကြောင့် မာန့်မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်ကုန်ပြီး

“အောင်မာ ငါက ဘယ်မှာ တွေ့ကရာ မိန်းကလေးကို ကြိုက်နေလို့တုန်း၊ ငါတွဲခဲ့တဲ့ မိန်းမတွေ အားလုံး အလန်းလေးတွေ အမိုက်စားလေးတွေချည်းပဲ သူ့ဟာနဲ့သူ ရှိပြီးသားတွေ တစ်ယောက်မှ ပေါက်လွတ်ပဲစား မပါဘူး”

“ဪ ဒါဆိုလည်း ငါမှားသွားပါတယ် ခွင့်လွတ်ပါနော် ဒါပေမယ့် ငါ့ကိုရည်းစား ထားဖို့တော့မတိုက်တွန်းနဲ့ ဟုတ်ပြီလား”

“ဘာလဲ အပျိုကြီးမမဖြစ်တော့မှာဆိုတော့ ခုတည်းက ခွခေါင်းအုံးလေးဖက်ပြီး အကျင့်လုပ်နေပြီပေါ့”

“ဟယ်ကြည့်စမ်း နင်မိုက်ရိုင်းလှချည်လား”

မာန့်လက်မောင်းကို တဖြန်းဖြန်းရိုက်ပစ်လိုက်ပေမယ့် မာန်ကမရောင်ဘဲ ကျွန်မကို ကြည့်ကာ ဟားတိုက်ရယ်မောနေခဲ့၏ ။

အကြည့်တစ်ခုကြောင့် ပေါက်ဖွားလာသော ကျွန်မရင်ထဲကအချစ်သည်

အခုလိုမျိုး အနေ နီးစပ်သည့်အခြေအနေများကြောင့် သံယောဇဉ်များပါ ထပ်မံတိုးပွားလာခဲ့ရသည်။ ဒီလိုဆို မာန်ကရော မိန်းကလေးတွေနဲ့ နီးနီးစပ်စပ် ရှိနေခြင်းမျိုးကို ရိုးနေပြီလား။ မာန်မှာရော ကျွန်မခံစားရသလိုမျိုးပူရိန်းနွေးမြမှုကို မခံစားရဘူးလား။

မာန်အတွက် ရိုးအီနေလောက်သော်လည်း ကျွန်မအတွက်ကတော့ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်နှင့်အလုပ်အတူပြန် စကားအတူပြောရယ်မောပျော်ရွှင်ရင်ခုန်ရမှုမျိုးကို မာန်နဲ့မှ ပထမ ဆုံး အကြိမ် ကြုံတွေ့ခံစားရခြင်းမို့ တစ်ကိုယ်လုံးက သွေးကြောတွေ ခပ်မြန်မြန်စီးဆင်းနေသလို နွေးထွေးရှိန်းမြနေရ၏ ။

နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူကြည်ဖြူစွာ ချစ်ကြည်နှူးခြင်းမဟုတ်ဘဲ တစ်ဦးတည်းကသာ တစ်ဖက်သက် ချစ်နေရတာ တောင် အချစ်ဆိုတာက ဒီလောက်ထိ ကြည်းနူးနွေးထွေးမှုကို ပေးစွမ်းနိုင်သတဲ့လား။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားစွာ ချစ်မိသွားကြရင်အ ချစ်ဆိုတာ ဒီထက်အဆပေါင်းများစွာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့သာယာမှုတွေကို ပေးစွမ်းနိုင်မှာပေါ့။

ကျွန်မသည် မာန်ဆီက အချစ်တွေကို တမ်းတမ်းတတ လိုချင်လာမိ၏ ။ သို့သော် ဖွင့်ဟဝန်ခံ ဖို့ကလည်း ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်သည်မို့တစ်ယောက်တည်း အိပ်ပျက်ခဲ့ရသည့် ညတွေကသာ များပြားလာခဲ့ရသည်။

“ဒီရက်ပိုင်း နင်ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ မြူ”

မာန်မေးခွန်းက ကျွန်မကို နေရထိုင်ရခက်စေခဲ့၏ ။

ကျွန်မအမူအရာတွေက ပုံမှန်ထက်ပျက်ယွင်း နေခဲ့ပြီလား။

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟ နင်ကလည်း မေးပုံကြီးက”

“ဪ ခက်တော့တာပဲ ငါကအကောင်းမေးတာပါဟာ နင့်ကြည့်ရတာ ထိုင်းထိုင်း မှိုင်းမှိုင်းနဲ့ ငါသိတဲ့ မြူက အမြဲပြုံးပြီး စနောက်နေတတ်တာ

မဟုတ်လား”

ဟုတ်ပါရဲ့နော်။

ဒီရက်တွေမှာ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း မာန့်ဆီကအချစ်တွေကို တိတ်တခိုး မျှော်လင့်နေစိတ်တွေနဲ့ လုံးလည်ချာလည်လိုက်ကာအရင်လို တက်တက်ကြွကြွ စနောက်ရယ်မော ဖို့တောင် ခပ်မေ့မေ့ဖြစ်နေခဲ့သည်။

“နင် နေရောကောင်းရဲ့လား”

“ငါနေကောင်းပါတယ် ဒီတိုင်းပဲ လကုန်ရက်ဆိုတော့ အလုပ်ပိတ်တဲ့ဒဏ်တွေကြောင့် နည်းနည်း စိတ်ရှုပ်နေတာပါ”

“မသိပါဘူးဟာ ငါက နင် ရည်းစားပူမိနေတယ်မှတ်လို့ ဟင်း ဟင်း”

“နင်ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ မာန့်”

တကယ်ဆို မာန့်က ကျွန်မကို အဲလိုပဲ ခဏခဏစနေကျ။ ဒီတခါတော့ ကျွန်မ အရှိက်တည့်တည့်ကို ထိမှန်သွားသည်မို့ ကျွန်မရဲ့တုန့်ပြန်လိုက်သည့်လေသံကလည်း အနည်းငယ် မာရေကျောရေ နိုင်သွားခဲ့သည်။

ကျွန်မရဲ့နီရဲသွားသော မျက်နှာနှင့် မြန်ဆန်သွားသော အသက်ရှူနှုန်းကြောင့် မာန့်က ရယ်ကျဲကျဲမျက်နှာပေးကို ချက်ချင်းတည်ပစ်လိုက်၏ ။

“ငါက စ တာပါဟ”

“နင် စ တာဆိုရင်လည်း လူတစ်ဖက်သားကို စော်စော်ကားကားပုံစံမျိုးတော့ မလုပ်သင့် ဘူးမလား”

“နင်တကယ်စိတ်ဆိုးသွားတာလား မြူ”

ကျွန်မ ဘာစကားမှ ပြန်မဖြေခဲ့ပဲ မာန့်ရှေ့မှ လှည့်ထွက်ခဲ့၏။

အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ ကျွန်မ မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ဘာခံစားနေရမှန်း အတပ်ဟောနိုင်လောက်သည်အထိ မာန့်တော်ပါသည်။ စတာပဲဖြစ်ဖြစ် နောက်တာပဲဖြစ်ဖြစ် မာန့်သည် ကျွန်မကိုအကဲခတ် သည့်နေရမှတော့ သိပ်ကို မှန်ကန်တိကျနေခဲ့၏။

မာန့်ရှေ့မှာ ကြာကြာနေလျှင် ကျွန်မရဲ့မလုံတဲ့စိတ်တွေ ထပ်ထပ်ပြီးအလိမ်ပေါ်ဖို့သာ ရှိတော့ သည်မို့ ခပ်မြန်မြန် ထွက်လာခဲ့ရခြင်းပါ။

အဲ့ဒီလိုဖြစ်ပြီး နှစ်ရက်လောက်ထိ ကျွန်မသည် အလုပ်ကအပြန်တိုင်း မာန့်နှင့်ဆုံနေကျ ရှမ်းခေါက်ဆွဲဆိုင်လေးသို့ မသွားတော့ဘဲ တခြားလမ်းကနေ တစ်ယောက်တည်း တိတ်ဆိတ်စွာ ပြန်ဖြစ်ခဲ့၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ထိုညက အဖြစ်အပျက်တွေကို စိတ်ပျက်နေမိ၏။

တကယ်ဆို မာန့်က ကျွန်မကို စ နောက်နေကျပဲ။ ကျွန်မကသာ ကိုယ့်စိတ်ကို မလုံခြုံမှုတွေနဲ့ မူကျက်ခဲ့ရတာ ပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မထိန်းချုပ်နိုင်လိုက်တာ။

ကျွန်မ ညံ့လိုက်တာနော်။

မာန့်လို ကျွန်မကို အကဲခတ်တော်သည့်သူတစ်ယောက်အနေနဲ့ အဲ့ဒီညက ကျွန်မအမူအရာ တွေကို ပြန်တွေးမိရင်တောင် ကျွန်မရင်ထဲက သူ့အတွက်ခံစားချက်တွေကို ရှာဖွေတွေ့ရှိ သွားနိုင်ပါသည်။ အရင်လိုမာန့်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖို့မပြောနှင့် ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်တောင် ရှက်မိလွန်းလို့ ထိုအဖြစ်ကို ခဏခဏ ပြန်မတွေးရဲ။

ကျွန်မနှလုံးသားရဲ့ ပထမဆုံးဖြစ်တည်လာသော ချစ်ခြင်းတရားသည် ဒီလိုမျိုး တဖက်သတ် သိုဌက်စွာဖြင့် နေထိုင်သွားရမည်လား။ ဒါဟာတရားရဲ့လား။ အချစ်နဲ့စစ်မှာ မတရားတာမရှိဘူးဆို။

ဒီလိုသာဆို မာန့်မှာရည်းစားဘယ်နှယောက်ရှိရှိ

ကျွန်မကဘာမှူနေရဦးမှာလဲ။ မာန့်ချစ်လာ အောင်တနည်းနည်းနဲ့
ကြိုးစားကြည့်လို့ရတာ ပဲမဟုတ်လား။ ကျွန်မဘက်ကစလို့ ဖွင့်ပြောသည့်
နည်းကလွဲရင် တခြားသောနည်းတွေလမ်းတွေနဲ့ ကြိုးစားကြည့်လို့ရတာ
ပဲမဟုတ်လား။

ဟုတ်တယ်။ ကျွန်မမှာလဲကြိုးစားပိုင်ခွင့်ရှိရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
မာန့်ကို ချစ်သော ကျွန်မအချစ်တွေက ဘယ်သူ့အချစ်နဲ့ယှဉ်ယှဉ်
အမြဲသာနေမှာမို့လို့ပဲ။ အချစ်မှာ နောက်ကျခြင်း စောခြင်းဆိုတာတွေထက်
အရာအားလုံးထက် ခိုင်မာမြဲမြံသော အချစ်ကသာ အနိုင်ရမှာမို့လား။

ခုလက်ရှိ မာန့်တဲ့နေသော ကောင်မလေးရဲ့အချစ်ဆိုတာတွေက
ကျွန်မအချစ်ကို မီမှာမို့လား။ မာန့်ကိုယ်တိုင်ကလည်း မိန်းကလေးတွေနဲ့
တွဲသာတဲ့နေခဲ့သော်လည်း အချစ် ဆိုတာကို ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ဖူးခြင်း
မရှိသေးပါဘူးလို့ ဝန်ခံထားခဲ့တာပဲလေ။

မာန့်မကြုံဖူးသေးသော အချစ်ကို ကျွန်မက
မာန့်ရှေ့အရောက်ယူဆောင်ကြဉ်းပေးမည်။ ထိုအခါ ကျွန်မလိုပဲ မာန့်ရင်ထဲက
ပထမဆုံးပေါက်ဖွားလာသော အချစ်ဦးသည် ကျွန်မအတွက်သာ ဖြစ်စေရမှာပေါ့။

ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်ကိုယ် ကျေနပ်စွာပြီးလိုက်မိ၏ ။
ကျွန်မသည်အချစ်အတွက် ဘာမဆို လုပ်လိုက်ဖို့
ဝန်မလေးသောမိန်းမတစ်ယောက်ဘဲကို သေသေချာချာကြီးခံယူလိုက်ပြီမို့

မာန့်ရေ နင့်အချစ်တွေ ငါ့ဆီပေးဖို့ ပြင်ထားပါတော့နော်။

အခန်း (၃)

အရင်နေ့တွေကထက် ဒီနေ့ မနက်စောစောစီးစီး နိုးနေခဲ့သည်။ ညက ကိုယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့်ကိုယ်ကျေနပ်နေခဲ့သည်မို့ ခုမနက်နိုးလာတော့လည်း လူကလန်းလန်း ဆန်းဆန်းနှင့် အားအင်တွေပြည့်ဝနေသလို ခံစားရ၏။

ရေမိုးချိုးပြီးအလှပြင်ခုံတွင် ထိုင်မိတော့လဲ လူက စိတ်လိုလက်ရရှိနေသည်မို့ နှုတ်ခမ်းကို သပြေသီးမှည့်ရောင် ခပ်ထူထူဆိုးပြီး မျက်ဝန်းတွေကို ဆွဲဆောင်မှုရှိစေရန် ခပ်နက်နက် အိုင်းလိုင်နာလေးနှင့်ဘောင်ကွပ်လိုက်သည်။ ဂုတ်ထောက်ဆံပင်ကို သားရေကွင်းပျော့လေးနှင့် အနောက်ဘက်တွင် ခပ်လျော့လျော့လေး စည်းနှောင်လိုက်သည်။

အဖြူရောင် ရှပ်ကော်လံလက်ရှည် အစင်းဒီဇိုင်းအင်္ကျီကို အောက်ကူးဖုံးရုံ ခရမ်းရင့် ရောင်စကပ်လေးထဲ ထည့်သွင်းဝတ်ဆင်လိုက်သည်။ အဖြူရောင်ကြိုးသေးသေး ခါးပတ်လေးကို ခါးပတ်ကွင်းလေးတွေထဲ ထိုးသွင်းဝတ်ဆင်ပြီးသွားတော့ ထမင်းစားခန်းဘက်သို့ ထွက်ခဲ့လိုက်၏။

ကော်ဖီဝိုင်းမှာမုန့်အပြည့်နှင့် အသင့်ထိုင်စောင့်နေသော ဘွားကိုတွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်မတောက်ပစွာပြုံးပြလိုက်မိ၏။ ပြီးခဲ့သည့်ရက်တွေတုန်းက မနက်စာကို ဒီလိုထိုင်စားဖို့တောင် ကျွန်မစိတ်တွေ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေခဲ့သည်။

အမျိုးဆိုလို့ တစ်ဦးတည်းရှိတော့သည့် ဘွားကိုလည်း စကားတွေဖောင်ဖွဲ့ဖို့ရာ ကျွန်မစိတ်မပါနိုင်ခဲ့။

“ဒီမနက်တော့ ငါ့မြေးက သိပ်လှနေပါလား ပြင်ဆင်ထားပုံကိုက

တက်ကြွနေတယ်”

ဘွားကအသက်သာကြီးသော်လည်း ခေတ်ကို ဘယ်တော့မှ မျက်ခြေမပျက်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ခေတ်လွန်အဝတ်အစားဒီဇိုင်းတွေကို အားမပေးသော်လည်း ခေတ်မီခြင်းကိုတော့ လက်ခံထားသော အမျိုးသမီးကြီးဖြစ်သည်။

ဘွားစကားကို ကျွန်မ သဘောကျစွာပင် ရယ်မောရင်း ဘွားနှင့်ဘေးချင်းကပ်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏ ။ အဆင်သင့်ငဲ့ပေးထားသော ကော်ဖီကိုတစ်ငုံသောက်လိုက်ရင်း

“သမီးဆွဲထားတဲ့ ပရောဂျက်တစ်ခုကို ဒီနေ့ စအကောင်အထည်ဖော်မလို့လေ ဘွားရဲ့”

“ဘာပရောဂျက်လည်းသမီး သီတင်းကျွတ်နီးလို့ Travels & Tours တွေနဲ့ချိတ်ပြီး ဟိုတယ်ခ တွေကို Package နဲ့လုပ်ဖို့လား”

ဘွားမေးခွန်းကြောင့် ကျွန်မစားနေသော ပေါင်မုန့်မီးကင်ပင်ပါးစပ်ထဲက ပြန်ထွက်ကျ တော့မတတ် ရယ်ချင်သွား၏ ။

“ဘွားကလည်း ဒီအလုပ်အကြောင်းပဲ မေးနေတော့တာကိုး။ သမီးလုပ်မှာက အလုပ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့ တခြားပရောဂျက်ပါ ဘွားရယ်”

“မသိပါဘူးအေ ငါ့မြေးများ ကုမ္ပဏီကို လက်လွှဲယူပြီး ဘွားကိုအနားယူခိုင်းတော့ဖို့ အလုပ် တွေကြိုးကြိုးစားစား လုပ်နေပြီထင်လို့ပါ”

ဘွားကဒီလိုပြောပြန်တော့လည်း ကျွန်မသက်ပြင်းချရုံသာတတ်နိုင်သည်။ ဘွားက ဘိုးဘိုး တည်ထောင်ခဲ့သောလုပ်ငန်းကို ဘိုးဘိုးဆုံးပါးပြီးတည်းက ဆက်လက်ဦးဆောင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အသက်လည်းကြီးလာပြီမို့

ကျွန်မလက်ထဲကို ကုမ္ပဏီအား လွှဲပြောင်းပေးချင် နေတာကြာလှပြီ။

ကျွန်မကသာအောက်ခြေကနေ စလေ့လာချင်သောကြောင့်
စားရင်ကိုင်ရာထူး လောက်နှင့် အောက်ပိုင်းတွင် တာဝန်ယူထားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။
ကျွန်မဟာ ဘွားရဲ့တစ်ဦးတည်းသော မြေးဆိုတာလည်း လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှ
လူတော်တော်မျှားများမသိကြပါ။

မြူ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဘွားကို အကြိုအပို့ကားမောင်းပေးရသော
ဒရိုင်ဘာဦးဝင်းစိန် က လွဲပြီးတော့ပေါ့။

ခုချိန်မှာ ကျွန်မဘယ်လိုပဲငြင်းငြင်း တစ်ချိန်ချိန်တော့ ဒီကုမ္ပဏီကို
ကျွန်မဦးဆောင်ရမှာ မလွဲမသွေပါ။

ခုတော့ ဒီလိုကြီးလေးသော တာဝန်တွေကို မယူချင်သေးပါ။
ထို့ကြောင့်လည်း ဘွားကို နှစ်သိမ့်ဖို့အပြင် ကျွန်မဘာမှမတတ်နိုင်ခဲ့။

“ဘွားကလည်းအနားယူချင်နေပြီလား ဘွားကအသက်သာကြီးနေတာ
လူကလည်း နုတယ် ကျန်းလည်းကျန်းမာတယ် သန်လည်းသန်တုန်း
မြန်လည်းမြန်တုန်း နောက်ထပ် အဘိုးတစ်ယောက် လောက်တောင် သမီးအတွက်
ရှာပေးနိုင်သေးတဲ့အနေအထားပါ”

“ဟယ် ဒီကောင်မလေး လူကြီးကို ဒါမျိုးနောက်စရာလား”

“နောက်တာမဟုတ်ပါဘူး ဘွားရဲ့ သမီးကတကယ်ပြောနေတာပါ ဘွား
ဦးဆောင်နိုင် နေသေးတာကို သမီးက နေရာဝင်မယူချင်ပါဘူး ဒါပေမယ့်
ဘွားမပူနဲ့နော် တစ်ချိန်ချိန်တော့ သမီးကိုယ်တိုင် ဒီလုပ်ငန်းကို ဦးဆောင်မှာပါ
အဲ့ဒါကြောင့်လည်း ခုချိန်မှာ လုပ်ငန်းကို အောက်ခြေကနေစပြီး
တစ်ခုချင်းစီလိုက်လေ့လာနေတာပေါ့”

“အေးပါ ဘွားကလည်း ငါ့မြေးကို ယုံလို့ အတင်းအကျပ်မပြောတာပါ

ဘယ်အလုပ်မဆို ကိုယ်ကပိုင်ရှင်ဆိုပြီး ခုံပေါ်မှာ ဒီတိုင်းထိုင်နေရုံသက်သက်ဆို
မသမာတဲ့သူတွေနဲ့တိုးရင် အားလုံးခက်ကုန်မှာလေ ခုလို
လုပ်ငန်းကိုနားလည်လာပြီးမှ အုပ်ချုပ်မှုပိုင်းကို ဝင်တဲ့လူနဲ့တော့ တခြားစီပေါ့ကွယ်”

“အဲဒါကြောင့် သမီးကိုအချိန်နည်းနည်းပေးပါဦးနော် ဘွား
သမီးကတိပေးပါတယ် ဘွားစိတ်မပျက် စေရပါဘူး”

မိတ်ကပ်ရောင်ထိပ်ဖွင့် လေဒီရှူးသုံးလက်မဒေါက်ကိုစီးပြီး
ကားသော့ကို လက်ကိုင်အိတ်ထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်ပြီးကာမှ
မာန်ဟာကျွန်မရဲ့အစစ်အမှန်ဘဝကို ဒီလိုဖြုန်းစားကြီး သိသွားရင်လက်ခံ
နိုင်ပါ့မလားဟူသောအတွေးက ရုတ်ခနဲဝင်လာပြန်သည်။

ကျွန်မကိုညနေတိုင်း သူနှင့်အတူ အလုပ်ကအိမ်ကို
လမ်းလျှောက်ပြန်တတ်သော သာမန်ကောင်မလေးအဖြစ်သာ
မာန်ခင်ခင်မင်မင်ဆက်ဆံခဲ့တာလေ။ ကျွန်မရဲ့အဆင့်အတန်းက ဒီလိုပါလို့
ဆိုင်းမဆင့်စုံမဆင့် ဖွင့်ပြလိုက်ရင် မာန့်ဘက်က အနည်းဆုံးတော့ ရှိုးတိုးရှုန့်တန်း
ဖြစ်သွားနိုင်ပါသည်။

ထိုအတွေးကြောင့်ပင် သုံးလက်မဒေါက် လေဒီရှူးလေးကို
အသာပြန်ချွတ်ပြီး လမ်းလျှောက် သွားလို့အဆင်ပြေနိုင်မည့် ဒေါက်မပါသည့်
ပေါ့ပေါ့ပါးပါး လေဒီရှူးအနက်ရောင် လေးကိုသာ ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။
ကားသော့ကိုလည်း အိတ်ထဲပြန်သိမ်းထားလိုက်၏ ။

“ဟဲလို မာန့်”

“နင်ဘယ်တွေပျောက်နေတာလည်း မြူ”

မာန့်အသံက သိချင်စိတ်တစ်ဝက် စိတ်တိုနေဟန်တစ်ဝက်
ပေါက်နေသည်။

“ငါကဘယ်ပျောက်ရမှာလဲ မပျောက်လို့တောင် နင့်ကို
အခုဖုန်းဆက်နေတာ မဟုတ်လား”

“ညနေတိုင်းနင်နဲ့ငါ အတူပြန်ဖို့ ရှမ်းခေါက်ဆွဲဆိုင်မှာ ထိုင်စောင့်နေတာ
နင်က ဖုန်းလေး တစ်ချက်တောင် မဆက်ဘူး ငါဆက်လိုက်ရင်လည်း
မကိုင်တာချည်းပဲ”

“ဪ နင်ကလည်းလေ ငါကနှစ်ရက်လောက်ရှိပြီ နေမကောင်းလို့
အလုပ်က တောင်ခွင့်ယူထားရတာ ထတောင်အထနိုင်ဘူး ဖုန်းတွေဘာတွေလည်း
ဘယ်သူဆက်ဆက် မကိုင်နိုင်ပါဘူးဟယ်”

“နင်နေမကောင်းဘူးဟုတ်လား ခုရော ဘယ်လိုနေသေးလဲ အလုပ်ရော
သွားနိုင်ပြီလား”

မာန်ကစိတ်နေဟန်လေသံကနေ ကျွန်မပေါ်စိတ်ပူသလိုပုံလေး
လေသံပြောင်းသွား သောကြောင့် ကျွန်မရင်ထဲကကျေနပ်သွားမိသည်။
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မာန်ရဲ့စိတ်ပူပန်မှုကြောင့် ကျွန်မလိမ်လိုက်ရတာ
အကျိုးမယုတ်တော့ဘူးပေါ့။

“ကောင်းသွားပါပြီဟ ခုတောင်ကုမ္ပဏီရှေ့ရောက်နေပြီ
လမ်းလျှောက်ရင်းနဲ့ နင့်ကို သတိရလို့ လှမ်းဆက်လိုက်တာ”

“တော်သေးတာပေါ့ ငါ့သတိရလို့ မသိပါဘူးဟာ ငါက နင့်ကို
ငါစလိုက်တာကို နင်အရမ်း စိတ်ဆိုးပြီး ငါ့ကိုမခေါ်တော့ဘူးလို့ ထင်နေတာ”

ကျွန်မနှုတ်ခမ်းလေးတွေ တွန့်ကွေးသွားအောင် ပြုံးလိုက်မိသည်။ နင့်ကို
ငါစိတ်ဆိုးတာ မဟုတ်ပါဘူး မာန်ရယ်
နင်ကငါ့စိတ်တွေကိုထိုးထွင်းမြင်နေသလားမသိအောင် တော်လွန်းလို့ ငါ့ကိုယ်ငါ
ရှက်မိသွားတာပါ။

“နင့်ကိုငါစိတ်မဆိုးပါဘူး မာန် ငါကနည်းနည်း

စိတ်ရှုပ်နေတဲ့အချိန်မျိုးဆို အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်တတ်တယ် ငါ့အကျင့်ဆိုးတစ်ခုပေါ့ဟာ”

“ရပါတယ်ထားလိုက်တော့ ငါညနေကျရင် ရှမ်းခေါက်ဆွဲဆိုင်ကပဲ

စောင့်နေမယ်နော် နင်လာမှာမဟုတ်လား”

“လာမှာပေါ့ ငါကနင်မစောင့်မှာစိုးလို့

လှမ်းဖုန်းဆက်ပြီးသတိပေးတာလေ”

မာန်နှင့်ဖုန်းပြောပြီးသော်လည်း ဖုန်းကိုအိတ်ထဲပြန်မထည့်ဖြစ်သေး။

ထပ်တစ်နေရာဆီ ဖုန်းခလုတ်လေးများကို နှိပ်လိုက်မိ၏ ။

“ဦးဝင်းစိန်လား မြို့ အကူအညီတောင်းစရာလေးရှိလို့ပါ”

“ . . . ”

“HR ဌာနမှာ တစ်ချက်လောက်သွားစုံစမ်းပေးပါနော် ဘယ် Post

မှာဝန်ထမ်းလိုနေလဲ လို့ အထူးသဖြင့်မိန်းကလေးဝန်ထမ်းကို သိချင်တယ်”

“ . . . ”

“သိရတာ နဲ့မြို့ ဖုန်းကိုချက်ချင်းလှမ်းဆက်ပေးပါနော် ဪ ဦးဝင်းစိန်

မြို့ ခုလိုစုံစမ်း ခိုင်းတာ ဘွားမသိပါစေနဲ့နော်”

ဖုန်းချပြီးသည်နှင့် စိတ်ထဲကလေးလံမှုတွေကို

ခပ်မြန်မြန်မေ့ပစ်ထားလိုက်၏ ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကိစ္စတစ်ခုကို

အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးမှတော့ နောက်ဆုတ်ဖို့ရန် မတွေးတာ

အကောင်းဆုံးပဲမဟုတ်လား။

အဲဒီကိစ္စဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ဆိုးရွားဖို့ရည်ရွယ်ထားထားလေ။

